

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

Τα Μηνιαλλάγια του Αυγούστου

Τα παλιά χρόνια «Μηνιαλλάγια του Αυγούστου» σήμαιναν τις καιρικές συνθήκες, από τα σημειούμενα ατμοσφαιρικά φαινόμενα των τριών πρώτων ημερών του Αυγούστου. Εάν δηλαδή επικρατούσαν ευνοϊκές καιρικές συνθήκες το επόμενο έτος θα ήταν έτος ευφορίας των καρπών της γης, εάν επικρατούσαν δυσμενείς καιρικές συνθήκες τότε το επόμενο έτος η παραγωγή θα ήταν κακή.

Επίσης οι τρεις πρώτες μέρες του Αυγούστου λέγονταν «κακαουσιές» και ο κοσμάκης πίστευε ότι μια κακή ώρα αυτών των τριών πρώτων ημερών, που δεν ήταν όμως γνωστή, έπρεπε να αποφεύγουν το ζύμωμα των ψωμιών, το πλύσιμο των ρούχων και το λούσιμο του σώματος.

Για τις τρεις πρώτες μέρες λεγόταν η παροιμία «Αουστος, απάουστος και πάλε αρχές τ' Αυγούστου». Έτσι η τρίτη μέρα του Αυγούστου λογιζόταν σαν πρώτη, η τέταρτη σαν δεύτερη και η πέμπτη σαν τρίτη και ούτω καθεξής.

Εκάστη δε μέρα τούτων αντιπροσωπεύει και ένα μήνα κατά

σειράν ως εξής:

Η λεγομένη τρίτη-πρώτη ήταν ο Αύγουστος, η τέταρτη-δευτέρα ο Σεπτέμβριος, η πέμπτη ο Οκτώβριος και ούτω καθεξής, μέχρι της 14 Αυγούστου, παραμονή της Κοιμήσεως της Θεοτόκου, ως Ιούλιος. Στην Τηλλυρία κακαουσιές θεωρούνταν η πρώτη, η τρίτη και η εβδόμη του μηνός. Στη Μεσαορία και στο διαμέρισμα Δοράς, κακαουσιές θεωρούνταν οι πρώτες επτά μέρες του Αυγούστου. Κατά την κυπριακή λαογραφία ο Αύγουστος λέγεται και Άουστος και παρατηρείται αφθονία φρούτων και καρπών, γι' αυτό και χαρακτηρίζεται ο Άουστος ως «συκολόγος» για την αφθονία των σύκων, ως «πεντεφάς» και «διπλοχέστης» και η παροιμία λέγει «Αύγουστε καλέ μου μήνα νάσουν δύο φορές το χρόνο» και «νάσαι καλά τον Άουστο που είναι παχιές οι μύγες» και «περί της υγείας σου τον Άουστο ερώτα».

Τη νύχτα της παραμονής της γιορτής της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος, πολλοί εξαग्रυπνούσαν γιατί πίστευαν ότι κατά τας μεσονυκτίους ώρας ανοίγεται ο ουρανός και φαίνεται εν ριπή οφθαλμού ο Ιησούς Χριστός καθήμενος επί θρόνου δόξης περιστοιχιζόμενος από

μυριάδες Αγγέλων, ο ουρανός δε καταυγάζεται από άπλετο φως, έτσι εάν κάποιος με πίστιν παρασεί μάρτυς λαμβάνει άνωθεν παν ό,τι ζητήσει αυτή τη στιγμή. Το ουράνιο τούτο φαινόμενο ο λαός μας το καλεί «Πλατάνιν» και συμβολίζει την επί του όρους Θαβώρ μεταμόρφωση του Σωτήρος ή τον τρόπο κατά τον οποίο θα έλθει πάλι επί της γης ο Χριστός «κρίναι ζώντας και νεκρούς». Άλλο ουράνιο φαινόμενο παρατηρείται την 29η Αυγούστου, γιορτή της αποτομής της κεφαλής του Ιωάννου του Προδρόμου.

Πολλοί φρονούσιν ότι η κεφαλή του Προδρόμου αναπηδά το πρωί στο δίσκο του ανατέλλοντος ηλίου.

Αυτή τη μέρα οι χριστιανοί αποφεύγουν να κόβουν το κρεμμύδι από την κεφαλή αλλά το κόβουν με μαχαίρι πλαγίως και τούτο προς αποφυγή πράγματος που υπενθυμίζει τον αποκεφαλισμό του Προδρόμου... Στους Βυζαντινούς χρόνους η 31η Αυγούστου ονομαζόταν «Κλειδοχρονιά» γιατί το τέλος του χρόνου ήταν ο Αύγουστος, όχι ο Δεκέμβριος.

**Χριστάκης Σαθθίδης
χρονογράφος**

ΑΛΗΘΕΙΑ

Thursday, 8 August 2002, p. 14

